

Заседање Скупштине Интерпарламентарне уније, које је у току у Београду, добиће достојно место у историји међународног парламентарног покрета, сматра руски сенатор Константин Косачов.

Уз честитке и захвалност Србији као организатору скупа, шеф спољнополитичког одбора Савета Федерације Русије истиче да је добро одабрана и главна тема — поштовање међународно права.

Немогуће је, истиче Косачов у интервјуу за Спутњик, некакво ексклузивно тумачење тог међународног права, што управо Запад покушава да прикаже као неки будући светски поредак.

— Све се то у Београду чуло доста артикулисано и биће веома важан сигнал за онај део човечанства, мањински, али који је веома одлучно и офанзивно расположен, и за западну заједницу, која намеће свету такозвани нови либерални поредак. Тај поредак, сасвим извесно, није ефикасан са становишта савремених геополитичких проблема, тај поредак не одговара интересима међународне заједнице.

Некада је Београд био мост између Истока и Запада и центар покрета несврстаних. Мислите ли да и данас може да постане мост између, за сада непомирљивих, позиција Запада и Истока, тачније Русије?

— Самит покрета несврстаних 1961. године у Београду свакако је одиграо огромну улогу не само у успостављању и развоју тог покрета, него и у читавом систему међународних односа. Подсетимо да је свет био пред нуклеарном карипском кризом. Покрет несврстаних је био конструкција која је хладила емоције и омогућавала да се свет сагледа са треће стране, а не са стране једног или другог блока, да се сагледа са стране разумног дела човечанства, који је желео мир и нормалну конструктивну сарадњу. Сматрам да свету недостаје такав поглед с треће стране, јер Запад стално ставља своје потенцијалне партнере у ситуацију да бирају — или сте са нама или против. Мислим да се са тим вештачким, наметнутим избором суочава и Србија. Могу само да упутим искрене комплименте актуелној позицији Србије, која очигледно не попушта пред тим снажним притиском и не пада у илузију да нема трећег — или сте са нама или против нас. Има трећег, и позиција коју сада, у савременом свету, демонстрирају неутралне земље мени изгледа као најразумнији избор за било коју такву земљу и народ.

Ми се у Русији с апсолутним поштовањем односимо према плановима Србије да се што више зближи са ЕУ

Ми се у Русији с апсолутним поштовањем односимо према плановима Србије да се што више зближи са ЕУ. То је потпуно нормално, а искуство уласка у ЕУ многих наших других традиционалних партнера потврђује да се може извући корист из билатералних и мултилатералних механизма сарадње. Друга је ствар НАТО: искуство сарадње са нашим бившим партнерима који су ушли у НАТО потврђује да се јављају непремостиве препреке за односе новајлија у НАТО са земљама које у њега не улазе. То нису само ограничења по питању војно-техничке сарадње, него и у спољној политици, трговинским везама, обавезно прикључење санкцијама, чега је Србија, хвала Богу, ослобођена. И у том смислу геополитички избор Србије — а колико схватам улазак у НАТО се овде не поставља нити озбиљно разматра — мени се чини најисправнијим, далековидим и у складу са националним интересима саме Србије.

О притисцима Србија зна из сопственог искуства, посебно по питању Косова. С тим у вези, интересантно је да је наш председник изабрао управо састанак са Валентином Матвијенко, председницом Савета Федерације Русије, да би упозорио на могуће катастрофалне последице прекрајања резултата избора на Косову.

Сваки човек који има и зрно политичке савести и здравог разума мора признати да је НАТО бомбардовање Југославије било огромна злочиначка грешка Алијансе

— Сваки човек који има и зрно политичке савести и здравог разума мора признати да је НАТО бомбардовање Југославије било огромна злочиначка грешка Алијансе. Тадашња Југославија, па и данашња Србија, постали су талац геополитичких амбиција Запада, Сједињених Држава, блока НАТО-а, који, без обзира на то шта се дешава у стварности и како историја оцењује догађаје, морају да докажу да они никад не греше и да одлука коју су тада донели не може да се осуди и преиспитује. То је случај и са Србијом и Косовом, а ја, као и све моје колеге у Русији, сматрам га делом Србије и другог решења засад нема и не може бити, осим ако се са тим решењем не сложи Београд. Време је показало да су раније одлуке биле погрешне. А то што сада покушавају додатно да ограниче права преосталог српског становништва на територији Косова, што покушавају да манипулишу изборним процесима, што се својски труде да ставове албанског становништва на Косову прикажу као једине могуће, једине постојеће и једине легитимне — све то продубљује проблеме Косова. Не видим никакве перспективе за широко међународно признање Косова. Сведоци смо да је тај процес преокренут и да читав низ земаља повлачи признање Косова, а мислим да ће тога још бити. Ту је, наравно, за Србију важна принципијелна позиција Русије. Она није конјуктурна, никада се није мењала. Та позиција је добро позната и цени се у Србији. Зато ми се чини да није случајно што важне и снажне, стратешке политичке изјаве руководство Србије и лично председник Вучић, кад има такву могућност, даје у присуству представника Русије, као што се то десило ових дана, када је председник Вучић примио председницу Савета Федерације. У политици ништа није случајно, а догађаји само потврђују одређене законитости. У овом случају, законитост је да Србија и Русија остају најближи савезници, који се међусобно подржавају где год је то потребно.

Премијер Русије Дмитриј Медведев долази у Србију на обележавање 75. годишнице ослобођена Београда. То је важно и зато што се дешава у тренутку када све више на Западу срећемо оспоравање улоге Црвене армије у Другом светском рату. Како ви видите значај тог датума?

— Имао сам част да учествујем у шетњи Бесмртног пука овде у Београду, 9. маја ове године, и фасцинирала ме је бројност и однос људи према нашој заједничкој историји. Наравно, покушаји да се та историја прекроји постају све агресивнији, све дрскији и, како нас напушта покољење победника које ту историју знају и знали су из властитог искуства, простор за манипулације и фалсификације постаје све шири. А европске

земље, с друге стране, имају различите историје из тог рата. Неки имају славну историју и могу њоме да се поносе, као српски и руски народ, као и остали народи Совјетског Савеза. Неки имају неутралну историју. Сада многи кажу да се између 1. септембра 1939. године, када је Немачка ушла у Пољску, и 17. септембра, када су совјетске јединице ушле на територију Пољске, ништа није дешавало. А заправо је ту и 3. септембар, када су Енглеска и Француска формално објавиле рат Немачкој, али нису ништа урадиле да би зауставиле немачку агресију. То је био чудан рат, који зову још и Седећим ратом, али и те земље сносе део одговорност за то што су се дотле десили и Минхенски споразуми и аншлус Чехословачке. Од тих земаља је много зависило то што се 1. септембар 1939. године претворио у трагичне догађаје следећих година, што је касније морала да се ослобађа значајна територија Совјетског Савеза и што је 20. октобра морао да се ослобађа Београд. То је наша заједничка историја и ми је ником нећемо дати, ма колико нас притискали. Зато је веома важно да смо тог важног дана заједно и управо зато ће председник Владе Русије бити овде у Београду на 75. годишњицу његовог ослобођења. А за нас је ништа мање важно, а можда је и важније, што је председник Србије већ потврдио спремност да учествује у нашој Паради победе поводом 75. годишњице окончања тог страшног рата. И тада смо били заједно и сада настављамо да будемо заједно, а бићемо заједно и у будућности и нико нас неће раздвојити.

Очекују нас још два важна догађаја у односима Москве и Београда. То је потписивање споразума Србије и Евроазијске економске уније, а у децембру сусрет председника Путина и Вучића. Како ви видите значај та два догађаја?

— Евроазијска економска унија је реалност савременог света и убрзано се развија. Интересовање за сарадњу са њом само расте. Верујем да ће Србија имати чиме да се похвали свом народу када сви ти планови буду реализовани. За Србију ће то значити и стицање нових тржишта и могућност нових инвестиција и, у том смислу, је на правом путу. Нема сумње да ће и нас и вас ометати, да ће нам доказивати да за Србију нема другог пута осим на Запад, али све је то лаж и обмана. Свет је многостран и у њему увек постоји алтернатива. Само мултиполарност савременог света може бити реалан одговор на глобалне проблеме, укључујући и економске. А веома ми је драго што се тај пројекат реализује захваљујући договорима постигнутим на нивоу председника две земље. Знаш да су између председника Путина и Вучића успостављени веома добри и блиски односи и поверење, а посета председника Вучића у децембру ће бити још једна важна етапа на том путу. Уверен сам да то неће бити протоколарни догађај, него конкретан, прагматичан разговор. Такође верујем да ће тема тих разговора бити не само трговинско-економски односи, него и питања савремене међународне и регионалне политике. Јасно је да умногоме у центру пажње треба да буде тема Косова и што се тиче статуса и што се тиче заштите права људи и осигурања политичких и демократских процеса. Не сумњам да ће Русија, као и до сада, изразити одлучну подршку позицији коју по питању Косова заступа Србија.

(Спутник)